Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. 4. Warszawa, dnia 15 kwietnia 1933 r.

Prenumeratę (w Warszawie zł. 12 rocznie, poza Warszawą zł. 16) przyjmuje wyłącznie Księgarnia Rolnicza w Warszawie, ul. Mazowiecka 10.

TREŚĆ:

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA:

SKOROWIDZ RZECZOWY.

64.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 7 lutego 1933 r.

o wprowadzeniu w życie na niektórych obszarach Państwa ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami.

Na podstawie art. 11 i 13 ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 868) zarządzam co następuje:

§ 1. Na obszarze:

gmin Szepietowo i miejskiej Wysokie-Mazowieckie w powiecie wysoko-mazowieckim w województwie białostockiem;

gmin Bodzentyn, Górno i Słupia-Nowa w powiecie kieleckim oraz gminy Dwikozy w powiecie sandomierskim, województwie kieleckiem; powiatu brzeskiego w województwie krakowskiem; gmin Celejów, Końskowola, Nałęczów i Puławy wieś w powiecie puławskim, województwie lubelskiem; powiatów przeworskiego, tarnobrzeskiego i żółkiewskiego w województwie lwowskiem; powiatu zborowskiego w województwie tarnopolskiem;

gminy Zielona w powiecie mławskim i powiatu nieszawskiego w województwie warszawskiem;

gmin Dederkały i Wiśniowiecka w powiecie krzemienieckim, gmin Kołki i Silno w powiecie łuckim, gmin Chotiaczów, Grzybowica, Korytnica i Mikulicze w powiecie włodzimierskim w województwie wołyńskiem;

— z dniem 15 marca 1933 r. wchodzą w życie postanowienia ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 868) z wyjątkiem postanowień art. 1 ust. 1 oraz art. art. 5, 8 i 9 tejże ustawy, które wchodzą w życie z dniem 1 sierpnia 1933 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

65.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 lutego 1933 r.

o obniżeniu kar za zwłokę przy egzekucjach należności pieniężnych w postępowaniu przymusowem w administracji.

Na podstawie art. 53 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342) zarządza się co następuje:

§ 1. Kary za zwłokę, pobierane od należności pieniężnych w trybie art. 53 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342), obniża się do 1% miesięcznie.

§ 2. Postanowienie § 1 nie dotyczy należności specjalnych, od których kary za zwłokę określają inne rozporządzenia Rady Ministrów wydane na podstawie art. 53 ust. 2 rozporządzenia

Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu przymusowem w administracji.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 lutego 1932 r. w sprawie obniżenia kar za zwłokę przy egzekucjach należności pieniężnych w postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 133).

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

66.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 2 marca 1933 r.

w sprawie zmian w rozporządzeniu o ustaleniu siedzib i właściwości terytorjalnej powiatowych urzędów ziemskich.

Na podstawie art. 21 i 38 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisyj ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 listopada 1932 r. o ustaleniu siedzib i właściwości terytorjalnej powiatowych urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 923) czyni się następujące zmiany:
znosi się istniejący na obszarze Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Piotrkowie Powiatowy Urząd Ziemski w Kole; powiat kolski włącza się do właściwości terytorjalnej Powiatowego Urzędu iemskiego w Koninie, a powiat turecki — do właściwości terytorjalnej Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Kaliszu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1933 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

67.

USTAWA
z dnia 17 marca 1933 r.

w sprawie ogłoszenia na rok 1933 wykazu imiennego gruntów, podlegających przymusowemu wykupowi.

Art. 1. Wykaz imienny na rok 1933 gruntów, poddanych przymusowemu wykupowi (art. 19 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1 poz. 1), ustali Rada Ministrów w rozmiarze mniejszym, niżby to wynikało z wykonania planu parcelacyjnego, ustalonego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 31 marca 1932 r. o ustaleniu planu parcelacyjnego na rok 1933 (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 263), kierując się przy ustalaniu tego wykazu jedynie potrzebami agrarnemi oraz możliwościami finansowemi Państwa.

Art. 2. Ogłoszenie powyższego wykazu imiennego winno być dokonane nie później, niż w dniu 31 marca 1933 r.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

68.

USTAWA
z dnia 17 marca 1933 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności w województwie wołyńskiem, poleskiem, nowogródzkiem, wileńskiem i we wschodniej części województwa białostockiego.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności w województwie wołyńskiem, poleskiem, nowogródzkiem, wileńskiem i we wschodniej części województwa białostockiego (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 75) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 24 w cz. 3 dodaje się zdanie końcowe w brzmieniu

następującem: „Wynagrodzenie w gruntach wraz z drzewostanem za służebności pastwiskowe oraz wynagrodzenie w gruntach bez drzewostanu lub w użytkach rolnych za służebności leśne może być wydzielone częściowo lub w całości także bez zgody stron w przypadkach niemożności innego wydzielenia (cz. 1) lub w przypadkach, uzasadnionych względami ogólno-gospodarczemi.“;

2) dotychczasową treść art. 31 oznacza się jako „1“ i dodaje się cz. 2, 3 i 4 w brzmieniu następującem:

„2) Jeżeli tytułem wynagrodzenia za zniesienie służebności wydzielono ziemię z pod lasu, z której drzewostany nie zostały usunięte, komisja ziemska, zatwierdzając projekt przymusowego zniesienia służebności (art. 43), ustali termin, w którym właściciel dziedziny służebnej powinien drzewostany usunąć. W razie nieusunięcia drzewostanów w oznaczonym terminie przechodzą one na własność dziedziny władnącej. Termin usunięcia drzewostanów wyznaczony będzie na okres nie przekraczający lat pięciu, licząc od daty wykonalności orzeczenia komisji ziemskiej, zatwierdzającego projekt zniesienia służebności. Na wniosek właściciela dziedziny służebnej, zgłoszony przed upływem terminu, wyznaczonego do usunięcia drzewostanów, okręgowa komisja ziemska może ze względu na ogólną konjunkturę gospodarczą termin ten przedłużyć, przyczem okres, wyznaczony dla usunięcia drzewostanów, nie może przekraczać ogółem lat siedmiu.

3) Jeżeli termin usunięcia drzewostanów w orzeczeniu, zatwierdzającem projekt zniesienia służebności, nie został ustalony, drzewostan winien być usunięty najpóźniej w ciągu lat pięciu od daty wykonalności orzeczenia, zatwierdzającego projekt zniesienia służebności. Postanowienia zdania drugiego i zdania końcowego cz. 2 stosują się odpowiednio w tym przypadku.

4) Do czasu usunięcia drzewostanów lub przejścia ich na własność dziedziny władnącej, dziedzina ta może korzystać z uprawnień służebnościowych, za które wydzielona została ziemia z pod lasu.“;

3) w art. 37 skreśla się cz. 5;

4) w art. 44 dodaje się zdanie końcowe w brzmieniu następującem:

„Postanowienia cz. 2, 3 i 4 art. 31 stosują się analogicznie, jeżeli postępowanie przymusowe w myśl niniejszego artykułu zakończone zostanie w trybie umownym.“;

5) w art. 47 w cz. 1 w zdaniu pierwszem wyrazy: „w ciągu trzech lat przy oprocentowaniu w stosunku 8% rocznie“ zastępuje się wyrazami: „w ciągu lat dziesięciu“, po wyrazach tych dodaje się nowe zdanie w brzmieniu następującem: „Na wniosek osób, które na podstawie wykonalnych orzeczeń komisyj ziemskich obowiązane są do spłaty wynagrodzenia w krót-

szych terminach, okręgowe komisje ziemskie mogą wydać nowe orzeczenia, przedłużające okres spłaty do lat dziesięciu.";

6) na końcu art. 47 cz. 1 dodaje się dalsze zdanie:

„Dziedzinie służebnej przysługuje prawo częściowego lub całkowitego spłacenia wynagrodzenia przed upływem terminu, wskazanego w orzeczeniu. W razie odmowy przyjęcia wynagrodzenia przez dziedzinę władnącą, wynagrodzenie winno być złożone do depozytu sądowego.";

7) w art. 52 w cz. 2 dodaje się zdanie końcowe w brzmieniu następującem:

„Przepis niniejszy nie narusza postanowienia cz. 4 art. 31 rozporządzenia niniejszego".

Art. 2. (1) Egzekucja wynagrodzenia gotówkowego za zniesienie służebności, wszczęta na podstawie tytułów wykonawczych, uzyskanych przeciwko właścicielowi dziedziny służebnej, podlega zawieszeniu w razie przedstawienia zaświadczenia przewodniczącego okręgowej komisji ziemskiej, stwierdzającego, że osoby uprawnione wystąpiły z wnioskiem o wydanie orzeczenia na podstawie zdania drugiego cz. 1 art. 47 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 75). Postępowanie egzekucyjne może być podjęte, jeżeli orzeczenie okręgowej komisji ziemskiej, załatwiające wniosek ten odmownie, stanie się wykonalne; jeżeli orzeczenie, załatwiające wniosek przychylnie, stanie się wykonalne, orzeczenie, zatwierdzające projekt, który wyznacza wynagrodzenie za zniesione służebności w gotowiźnie, traci moc w części unormowanej nowem orzeczeniem, a postępowanie egzekucyjne umarza się.

(2) Na podstawie wymienionego w cz. 1 zaświadczenia przewodniczącego okręgowej komisji ziemskiej sądy wstrzymają udzielenie klauzul wykonalności określonym w cz. 1 tytułom egzekucyjnym.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski.*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

nia mieszkania służbowe i przynależne do tych mieszkań ich pomieszczenia, nie mogą być usunięci z tych mieszkań i pomieszczeń do dnia 31 maja tegoż roku, o ile na ich miejsce nie zostali najęci inni robotnicy.

(2) Jeżeli na miejsce zwolnionego robotnika rolnego został najęty inny robotnik, mający zająć mieszkanie zwolnionego, a dany pracodawca posiada inne wolne mieszkanie robotnicze, powinien on zwolnionego robotnika na czas do 31 maja ulokować w wolnem mieszkaniu.

(3) Obowiązek pracodawcy pozostawienia zwolnionego robotnika w zajmowanem przez niego mieszkaniu, względnie ulokowanie takiego robotnika w innem wolnem mieszkaniu nie stwarza między stronami stosunku najmu mieszkania, wobec czego nie ma w tym przypadku zastosowania ustawa z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406).

(4) Wysokość odszkodowania za wskazane w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu mieszkania i pomieszczenia nie może przekraczać 5 złotych miesięcznie.

Art. 2. (1) W przypadku, gdy pracodawca z powodu najęcia nowych robotników rolnych nie posiada wolnych mieszkań robotniczych, nie może on sprzeciwiać się zamieszkaniu zwolnionych robotników przez okres czasu od 31 marca do 31 maja razem z robotnikami, zatrudnionymi u niego, o ile ci na to się zgodzili.

(2) Postanowienia ust. 3 art. 1 mają w tym przypadku odpowiednie zastosowanie.

Art. 3. (1) Postanowienia art. 1 i 2 nie mają zastosowania w następujących przypadkach:

a) jeżeli umowa o pracę została rozwiązana na życzenie robotnika;

b) jeżeli robotnik posiada lub otrzyma inne mieszkanie;

c) jeżeli robotnik otrzymał stałe zatrudnienie u innego pracodawcy;

d) jeżeli umowa została wypowiedziana we właściwym czasie wskutek dopuszczenia się przez robotnika względem pracodawcy czynu karalnego w myśl kodeksu karnego, względnie jeżeli robotnik dopuścił się takiego czynu w okresie wypowiedzenia.

(2) Jeżeli robotnik, korzystający z uprawnień, przewidzianych w art. 1 i 2, dopuścił się czynu, wymienionego w pkt. d) niniejszego artykułu, wówczas traci on te uprawnienia.

Art. 4. (1) Ustawa niniejszega obowiązuje do dn. 31 maja 1934 r.

(2) Rada Ministrów jest władna przedłużać moc obowiązującą ustawy niniejszej.

Art. 5. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Opieki Społecznej, Rolnictwa i Reform Rolnych, Sprawiedliwości oraz Spraw Wewnętrznych.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze całej Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki.*

72.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 marca 1933 r.

o ustaleniu na rok 1933 wykazu imiennego nieruchomości, podlegających wykupowi przymusowemu.

Na podstawie cz. 1 art. 19 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) oraz art. 1 i 2 ustawy z dnia 17 marca 1933 r. w sprawie ogłoszenia na rok 1933 wykazu imiennego gruntów, podlegających przymusowemu wykupowi (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przewidziany w art. 19 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) wykaz imienny obejmuje na rok 1933 — 2.475 ha gruntów. Mianowicie obowiązkowi parcelacyjnemu ze skutkami, przewidzianemi w powołanej ustawie, podlegają obszary z następujących nieruchomości ziemskich:

I. Na obszarze właściwości terytorjalnej Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie:

w powiatach biłgorajskim, hrubieszowskim, janowskim, krasnostawskim, tomaszowskim i zamojskim:

1) 400 ha z Ordynacji Zamoyskiej, będącej w dziedzicznem posiadaniu Maurycego Ignacego Teodora Klemensa Zamoyskiego;

II. Na obszarze właściwości terytorjalnej Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Poznaniu:

a) w powiecie gnieźnieńskim i poznańskim:

2) 360 ha z majątków Imiołki — dobra rycerskie t. I. k. 1 i Berkowo — majątek, należących do Stanisława Chełmickiego;

b) w powiecie szubińskim:

3) 235 ha z majątków Grocholin dobra rycerskie t. I k. 1, Grocholin dobra t. II k. 86, Grocholin dobra t. II k. 88, Gromadno t. VI k. 128, stanowiących własność w $^2/_3$ Zygmunta v. Treskow i w $^1/_3$ Roberty v. dem Knesebeck;

c) w powiecie wyrzyskim:

4) 325 ha z majątków Falmierowo-Dwór t. I. k. 1 i Falmierowo t. I. k. 25, stanowiących własność Hansa Ramma;

5) 145 ha z majątków Łobżenica t. I. k. 1 z folw. Rataje, Łobżonka, Luchowo, Chlebno, kol. Bługowiec i kol. Piesna, stanowiących własność Fryderyka zu Limburg-Styrum;

III. Na obszarze właściwości terytorjalnej Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Grudziądzu:

a) w powiecie brodnickim:

6) 140 ha z majątku Dzierżno w l. 1, należącego do Franciszka Kryszyłowicza;

b) w powiecie chełmińskim:

7) 105 ha z majątków Paparzyn w l. 47 i W. Łunawy w l. 12 i 13, należących do Kurta Reichela;

c) w powiecie kościerskim:

8) 65 ha z majątku Góra w l. 1, należącego do Maksa Szultz-Góry;

d) w powiecie morskim:

9) 70 ha z majątków Kłanino w l. 100, Połchówko w l. 2, stanowiących własność Anny Grass;

10) 195 ha z majątku Rekowo w l. 10, należącego do Pawła Mahnke;

e) w powiecie starogardzkim:

11) 40 ha z majątków Rywałd w l. 9 B. i Szpęgawsk w l. 1 i 12, należących do Olafa Paleske;

f) w powiecie tczewskim:

12) 235 ha z majątku Swarożyn w l. 1, należącego do Eryka Paleske;

g) w powiecie toruńskim i wąbrzeskim:

13) 160 ha z majątków Turzno w l. 1, Brzeźno w l. 1 i Wielka Łąka w. l. 1 A, należących do Felicji Gajewskiej.

§ 2. Oznaczone w § 1 obszary ulegną odpowiedniemu zmniejszeniu, o ile wykonanie wykazu imiennego uszczupliłoby uprawnienia właścicieli, wynikające z przepisów art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) oraz rozporządzenia Prezydenta

Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o wyłączeniu gruntów na cele gospodarstwa leśnego (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 203).

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

73.

USTAWA

z dnia 28 marca 1933 r.

o wstrzymaniu eksmisji dzierżawców gruntów, zajętych pod budynki i położonych w obrębie wsi i osad na obszarze okręgów Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Art. 1. Właściciele budynków mieszkalnych i stanowiących ich przynależność zabudowań gospodarczych, wybudowanych przed 1 kwietnia 1930 r. na dzierżawionych gruntach, nie mogą być z gruntów, zajętych pod te budynki, eksmitowani, chociażby odnośne umowy dzierżawne wygasły lub budynki uległy zniszczeniu wskutek działań wojennych, pożaru lub innych klęsk żywiołowych.

Art. 2. Właściwy sąd I instancji wstrzyma do dn 1. kwietnia 1938 r. na wniosek strony interesowanej wykonanie wyroku, choćby wydanego przez sąd wyższy, jeżeli wyrok, dotyczący jednej z osób, wymienionych w art. 1, orzeka eksmisję z dzierżawionego gruntu lub obowiązek zniesienia zabudowań.

Art. 3. (1) Opłata dzierżawna w wypadkach ukończenia umowy dzierżawnej, przewidzianej w art. 1, o ile nie jest już zapłacona, wynosi 1 złoty od każdego rubla, którego płacono z tegoż tytułu według kontraktu lub w braku kontraktu według miejscowych norm dzierżawnych z 1914 r., i będzie płatna do dnia 31 stycznia każdego roku za okres roczny, rozpoczynający się od dnia 1 kwietnia roku poprzedniego.

(2) Opłata dzierżawna może być uiszczona także za pośrednictwem poczty.

Art. 4. W razie niezapłacenia oznaczonego w art. 3 czynszu z winy dzierżawcy mają zastosowanie przepisy ogólnie obowiązujące.

Art. 5. Ustawa niniejsza stosuje się do gruntów, położonych na obszarze Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie poza obrębem miast i miasteczek w granicach administracyjnych, istniejących w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej.

Art. 6. Ustawa niniejsza nie dotyczy gruntów, chronionych ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 741) w przedmiocie ochrony dzierżawców rolnych wraz z późniejszemi zmianami.

Art. 7. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1933 r. i obowiązuje do dnia 1 kwietnia 1938 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

74.

POZA WYŻEJ WYMIENIONEMI UKAZAŁY SIĘ NASTĘPUJĄCE USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 marca 1933 r. o uregulowaniu cen węgla w sprzedaży z kopalń na rynek krajowy (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 125).

Ustawy z dnia 15 lutego 1933 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucyj prawa publicznego (Dz. U. R. Nr. 19, poz. 127).

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 9 grudnia 1932 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad mlekiem i jego przetworami (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 128).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 marca 1933 r. o ustanowieniu w Gdyni wolnego obszaru celnego (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 131).

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 marca 1933 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 r. o zmianie ustroju Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 151).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 27 lutego 1933 r. o nadaniu statutu izbie rolniczej z siedzibą w Białymstoku (Monitor Polski z dna 9 marca 1933 r. Nr. 56, poz. 71).

Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 9 marca 1933 r. w sprawie podziału lasów państwowych na nadleśnictwa (Monitor Polski z dnia 28 marca 1933 r. Nr. 72, poz. 92).

Ustawa z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 163)

Ustawa z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173).

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 marca 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Przemy-

słu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o świadczeniach na rzecz Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 176).

Ustawa skarbowa z dnia 28 lutego 1933 r. na okres od 1 kwietnia 1933 do 31 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 186).

75.

ZARZĄDZENIE MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. P. VIII. 212/32/S. O.

z dnia 17 grudnia 1932 r.

Do Państwowego Banku Rolnego w miejscu.

W związku z wejściem w życie punktu 11 art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 21 października 1932 r. o zmianie ustawy z dnia 10 czerwca 1931 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego upoważniam Państwowy Bank Rolny *do samodzielnego decydowania o przeniesieniu do nowego okresu umorzenia zakredytowanej* i przekazanej do administracji Banku reszty ceny kupna przy parcelacji gruntów państwowych przy uwzględnieniu zasady, że maksymalny okres umorzenia, licząc od początku amortyzacji reszty ceny kupna, według pierwotnego planu umorzenia, nie może przekraczać 41 lat i że ujawnienie w hipotece nowego okresu umorzenia i warunków spłaty będzie się odbywało na koszt zainteresowanej strony. Należne na dzień konwersji kary za zwłokę winny być traktowane jako odrębna należność, która wobec tego włączeniu do kapitału konwersyjnego nie podlega. Do należności tej mają w dalszym ciągu zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 30 czerwca 1932 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w sprawie umorzenia kar za zwłokę od zaległych należności funduszu obrotowego reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 584).

Po wypracowaniu przez Państwowy Bank Rolny wzoru wydawać się mających stronom zaświadczeń o wyrażeniu zgody na zmianę okresu umorzenia, proszę o przesłanie tego wzoru do wglądu Ministerstwu, jak również proszę o powiadomienie mnie o zarządzeniach, jakie Państwowy Bank Rolny wyda swoim oddziałom w zakresie niniejszego upoważnienia.

(—) *Sew. Ludkiewicz*
Minister.

76.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. P. VIII. 221/32/S. O.

z dnia 22 grudnia 1932 r.

Przesyłając odpis zarządzenia Pana Ministra, Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych jednocześnie poleca informować zainteresowanych, aby *podania o zmianę czasokresu umorzenia reszty ceny kupna w przypadkach przekazania orzeczeń z art. 61 ustawy o wykonaniu reformy rolnej do administracji Państwowego Banku Rolnego kierowały bezpośrednio do Banku.* Co się zaś tyczy podań zainteresowanych nabywców, którym wydane orzeczenia z art. 61 nie zostały jeszcze przekazane do administracji Państwowego Banku Rolnego, to te podania winny być załatwiane przez Okręgowy Urząd Ziemski samodzielnie bez potrzeby uprzedniego uzyskiwania zgody Ministerstwa w poszczególnych sprawach, o ile zamierzona zmiana okresu spłaty mieści się w granicach obowiązujących przepisów.

Poza tem Ministerstwo komunikuje, że przy zmianie orzeczenia z art. 61 ustawy o wykonaniu reformy rolnej, przedłużając nabywcy okres umorzenia należności z tytułu zakredytowanej reszty ceny kupna, Okręgowe Urzędy Ziemskie winny mieć na uwadze, aby łączny okres umorzenia tych należności, t. j. okres czasu od początku amortyzacji reszty ceny kupna według pierwotnego orzeczenia do początku amortyzacji według nowego orzeczenia plus cały czasokres umorzenia według tego nowego orzeczenia nie przekraczał 41 lat.

W związku z powyższem, o ile przed zmianą orzeczenia od początku okresu umorzenia, według dotychczasowego orzeczenia z art. 61 upłynęło już choćby jedno półrocze, nabywca nie może już korzystać z najdłuższego okresu amortyzacyjnego, t. j. 41 lat, a tylko lat 35.*).

Otrzymują: wszystkie Okręgowe Urzędy Ziemskie.

Naczelnik Wydziału

(—) K. Smoleński.

*) UWAGA: Zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. P. XXVI/1/822/33 z dn. 27 lutego 1933 r. w tych wypadkach ustalony został okres amortyzacyjny najdłuższy do lat 38.

77.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. P. XXVI/1/748/33.

z dnia 1 marca 1933 r.

w sprawie zaopatrywania orzeczeń klauzulą wykonalności przy rozłożeniu na raty, względnie odroczenia terminu płatności opłat stemplowych, przy jednoczesnem hipotecznem ich zabezpieczeniu.

W wypadku, gdy nabywca parceli, względnie ośrodka z parcelacji państwowej, po otrzymaniu z Okręgowego Urzędu Ziemskiego nakazu płatniczego, określającego wysokość opłat stemplowych, wystąpi do Izby Skarbowej z wnioskiem o odroczenie terminu płatności, względnie rozłożenie na raty opłaty stemplowej i wyrażenie zgody na jednoczesne zabezpieczenie jej na następnem zkolei miejscu, po należnościach z Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej na hipotece nabywanej działki, czy gospodarstwa wzorowego, — Izba Skarbowa decyzję swą, wydaną na podstawie art. 177 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570), prześle w odpisie do wiadomości właściwego Okręgowego Urzędu Ziemskiego.

Po otrzymaniu odpisu przychylnej decyzji Izby Skarbowej Okręgowy Urząd Ziemski wezwie nabywcę do złożenia deklaracji, w której nabywca zezwoli, aby jednocześnie z wpisaniem do hipoteki tytułu własności danej nieruchomości została zapisana na drugiem miejscu po należnościach z Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej hipoteka w maksymalnej wysokości, która zostanie określona w powołanej decyzji Izby Skarbowej— celem zabezpieczenia opłaty stemplowej, wraz z dodatkiem komunalnym, odsetkami za odroczenia, karami za zwłokę, kosztami egzekucyjnemi i kosztami sądowemi.

Niezwłocznie po złożeniu przez nabywcę omawianej deklaracji Okręgowy Urząd Ziemski zaświadczy wykonalność orzeczenia, o czem zawiadomi Państwowy Bank Rolny stosownie do ostatniego ustępu zarządzenia z dn. 14.XI. 1932 r. L. P. VIII. 177/32/S. O.

W załączeniu podaje się do wiadomości zarządzenie Ministerstwa Skarbu, skierowane w powyższej sprawie do wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

Otrzymują: wszystkie Okręgowe Urzędy Ziemskie i Państwowy Bank Rolny.

Za Kierownika Departamentu

(—) M. Kiedrzyński.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 52294/5/33.

Załącznik.

Warszawa, dnia 15 lutego 1933 r.

Zabezpieczenie hipoteczne opłat stemplowych od orzeczeń okręgowych urzędów ziemskich.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

W razie wydania przez Izbę Skarbową decyzji, zawierającej zezwolenie na uiszczenie ratami opłaty stemplowej, wymierzonej przez Okręgowy Urząd Ziemski od orzeczenia, ustalającego przejście prawa własności przy parcelacji (§ 105 punkt a oraz § 106 r. w. s.) lub przejście własności gospodarstwa wzorowego (art. 60 część 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1), Izba Skarbowa uzależnia prawo uiszczania ratami od dostarczenia — w terminie, podanym w decyzji — urzędowi skarbowemu, w którym opłata będzie na przypisie, dowodu, że na danej nieruchomości została zapisana hipoteka — w maksymalnej wysokości, którą izba skarbowa określi w swej decyzji — „celem zabezpieczenia opłaty stemplowej w kwocie . . . ., wymierzonej od orzeczenia Okręgowego Urzędu Ziemskiego w . . . . z dnia . . . . . w przedmiocie przeniesienia własności nieruchomości . . . . wraz z dodatkiem komunalnym w kwocie . . . . odsetkami za odroczenie, karami za zwłokę, kosztami egzekucyjnemi i kosztami sądowemi" i że ta hipoteka znajduje się na drugiem miejscu, t. j. zaraz po należnościach z Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej. Izba Skarbowa ma w swej decyzji zaznaczyć, że w razie niezłożenia owego dowodu we wskazanym terminie cała reszta opłaty, zalegająca w chwili upływu terminu, staje się płatną natychmiast —

oraz, że deklaracja płatnika, potrzebna celem dokonania wpisu hipotecznego, o którym mowa, ma być złożona Okręgowemu Urzędowi Ziemskiemu.

Izba Skarbowa ma odpis swej decyzji przesłać Okręgowemu Urzędowi Ziemskiemu, który na podstawie wymienionej decyzji wyda zaświadczenie o wykonalności orzeczenia.

Jeżeliby przy sposobności załatwienia wniosku, o którym mowa, okazało się, że w przypadku konkretnym istnieją warunki zastosowania stawki w wysokości 4%, określonej w wyrokach Najwyższego Trybunału Administracyjnego, streszczonych w wykładniach Nr. 318 i 335 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 26 z 1931 r. i Nr. 6 z 1932 r.) oraz, że Okręgowy Urząd Ziemski wymierzył opłatę według stawki niższej, to Izba Skarbowa ma w decyzji swojej przedewszystkiem stwierdzić ten stan rzeczy, zaznaczając, że jednocześnie poleca właściwemu urzędowi skarbowemu, aby wymierzył opłatę dodatkową. Decyzja co do uiszczenia ratami ma oczywiście dotyczyć obu opłat (tej, którą już wymierzył Okręgowy Urząd Ziemski i tej, którą wymierzy urząd skarbowy). W tekście wyżej przytoczonym, w miejscu wykropkowanem, po wyrazie „opłaty stemplowej w kwocie“ należy podać *sumę* obu opłat, a po wyrazach „z dodatkiem komunalnym w kwocie“ należy podać *sumę* obu dodatków komunalnych. W przypadku takim Izba Skarbowa poleci Urzędowi Skarbowemu, aby doręczył stronie jednocześnie: nakaz płatniczy w przedmiocie opłaty dodatkowej oraz zawiadomienie o decyzji Izby Skarbowej. Odpis decyzji, przeznaczony dla Okręgowego Urzędu Ziemskiego, ma być mu przesłany przez Izbę Skarbową niezwłocznie, a więc jednocześnie z przesłaniem decyzji do urzędu skarbowego.

Jeżeli należność tytułem opłaty stemplowej wraz z dodatkiem 10%-owym i dodatkiem komunalnym (w przypadku, określonym w ustępie poprzednim niniejszego okólnika — należność łączna tytułem obu opłat: wymierzonej przez Okręgowy Urząd Ziemski oraz wymierzyć się mającej przez urząd skarbowy) nie przewyższa 160 zł., to spłata ratalna nie ma być uzależniona od zabezpieczenia hipotecznego. Atoli i w tym wypadku izba skarbowa ma odpis decyzji przesłać Okręgowemu Urzędowi Ziemskiemu.

Dyrektor Departamentu,

(—) W. Koszko.

78.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. P. XXVI/1/740/33

z dnia 28 lutego 1933 r.,

podające do wiadomości wszystkim Okręgowym Urzędom Ziemskim pismo Ministerstwa Skarbu w sprawie opłaty stemplowej od orzeczeń z art. 61 ust. o wykonaniu reformy rolnej.

MINISTERSTWO SKARBU
Nr. D. V. 37782/5/32.

Warszawa, dnia 11 lutego 1933 r.

Opłata stemplowa od orzeczenia okręgowego urzędu ziemskiego, ustalającego przejście prawa własności przy parcelacji.

Do

Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego
Wydziału Skarbowego
w Katowicach.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zakomunikowało Ministerstwu Skarbu treść pisma Urzędu Wojewódzkiego z dnia 13 listopada 1931 r. L. O. V. 4733, wystosowanego do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu oznajmia, że kwota, którą według treści orzeczenia okręgowego urzędu ziemskiego, ustalającego przejście prawa własności (art. 61, ustęp 1 ustawy o wykonaniu reformy rolnej) nabywca ma uiścić „niezależnie od ceny szacunkowej“, a mianowicie „tytułem procentów od sum zaległych i bieżących“, uzasadnia się tem, iż działki utworzone drogą parcelacji majątków państwowych, bywają oddawane w posiadanie osobom, wyznaczonym na nabywców, jeszcze przed wydaniem orzeczenia, ustalającego przejście prawa własności. Kwota, o której mowa, wyraża zatem procenty od ceny kupna, a mianowicie za czas od objęcia działki w posiadanie do wydania orzeczenia, ustalającego przejście prawa własności oraz od dnia wydania tego orzeczenia do rozpoczęcia spłat amortyzacyjnych. Ta kwota zatem w myśl art. 2 ustępu drugiego, u. o. s. niema być wliczona do podstawy wymiaru opłaty stemplowej.

(—) W. Koszko,
Dyrektor Departamentu.

79.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 3 marca 1933 roku

o zmianie przepisów Ministra Reform Rolnych z dnia 20 maja 1931 r. w sprawie wynagrodzenia akordowego.

Na podstawie § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1924 r. w sprawie specjalnego wynagrodzenia akordowego dla funkcjonarjuszów urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 2, p. 10) zarządzam, co następuje:

1) W § 5 przepisów Ministra Reform Rolnych z dnia 20 maja 1931 r. w sprawie wypłacania funkcjonarjuszom urzędów ziemskich specjalnego wynagrodzenia akordowego skreślić wyrazy: „wydaniu zatwierdzających orzeczeń przez I-szą instancję“, zastępując je wyrazami: „uprawomocnieniu się zatwierdzających orzeczeń, wydanych przez powiatowe urzędy ziemskie, lub po wydaniu takichż orzeczeń przez okręgowe komisje ziemskie, względnie okręgowe urzędy ziemskie. W sprawach zaś, podlegających rozpoznaniu w I-ej instancji przez okręgowe komisje ziemskie, względnie przez okręgowe urzędy ziemskie, wynagrodzenie akordowe może być wypłacane po wydaniu zatwierdzających orzeczeń przez I-szą instancję“.

2) Niniejsze zarządzenie ma zastosowanie do wszystkich prac, za które nie zostało ostatecznie wypłacone wynagrodzenie akordowe.

(—) Sew. Ludkiewicz
Minister.

Warszawskie Zakłady Graficzne, Wilcza 60, tel. 893-47.